

Meditatsioonimeediumi Podcast

Tsenseerimata versiooni leiad Apple Podcast'ist: <https://podcasts.apple.com/us/podcast/001-chemtrails-the-sky-is-falling/id1133835109?i=1000491846171>

001 KEEMIAPILVED

Tervist kõigile. Seekord räägime keemiapilvedest. Võib-olla sa tahad ennast selleks saateks natukene ette valmistada. See on võimas saade teemal, millest sa tõesti peaksid teadlik olema. Alati on oluline kaitsta oma tervist igal võimalikul moel, ja keemiapilved – see on valdkond, mille peame läbi arutama. Aga ma pean teid natukene hoiatama. Pärast selle kuulmist ei pruugi te enam kunagi taevast samasugusena näha nagu varem.

Kogu informatsioon pärineb Kaastunde Vaimult, alates sellest ajast, mil olin laps. Eitajad, nad võivad seda uskuda või mitte – see on täiesti okei. Võib-olla mõned ütlevad selle kohta „teooria“... Me võime seda kutsuda ka õudusjutuks, kui see paneb inimesi end hästi tundma. Aga... Kui sa kuuled, mida mul on öelda... Lihtsalt pane end selleks valmis.

Sa oled tõenäoliselt keemiapilvede kohta juba midagi uurinud. Keegi vähemalt on, keegi on pidanud seda tegema, sest on inimesi, kes juba räägivad keemiapilvedest: „olen neist kuulnud, lugenud!“ Jaa, mingi osa sellest infost on tõene. Tõene osa keemiapilvede kohta on see, et... Jah, tõepoolest, keemiapilved on olemas (naerab). Need on tõepoolest olemas.

Aga ma räägin teile nüüd sellest informatsioonist, mida kuskilt ei leia. Ja seda on palju. Kaastunde Vaim on mulle rääkinud ära keemiapilvede mängu sügavad saladused. Jah, kas panid tähele? Ma ütlesin „mäng“. See on haige mäng.

Minu esimene kogemus keemiapilvedega leidis aset lapsena. Mu sõber näitas lennukisabale kõrgel taevas ja küsis: „mida su Vaim räägib selle lennukijälje (ingl.k: *contrail*) kohta?“ Küsisin Kaastunde Vaimult: „mis on lennukijalg?“ Ja Kaastunde Vaim vastas mulle: „on olemas lennukijäljed, ning on olemas inimeste poolt loodud mürgijäljed, millega inimene mürgitab inimest. Need on kaks täiesti erinevat asja.“

Sellest ajast alates hakkas mind see teema köitma. Tegelikult sai sellest isegi minu kinnisidee. Miks, taeva päralt, peaks inimene teist inimest mürgitama? Täpselt see küsimus... Kui ma olin noor, siis see tekitas minus liiga suurt segadust. Miks peaks inimene laskma taevast mürki alla teiste peale? Seda oli väikse lapsena väga raske vastu võtta, sest see lihtsalt ei tundunud loogiline, hoolimata isegi sellest, et Kaastunde Vaim oli mulle juba väiksest peale selgeks teinud, missugune karm reaalsus on krooniliste haiguste taga. Ta õpetas mulle nii palju asju krooniliste haiguste kohta, millest olen hiljem loenguid pidanud ja mida inimesed nüüd lõpuks mõistavad, sest seda infot on ringi veeretatud ühelt teisele. Kogu see info, mis läks liikvele, oli karm reaalsus sellest, miks naised on haiged, miks mehed haigestuvad – juba see oli minu jaoks raske koorem, kui ma sellest väikse lapsena teada sain.

Ma teadsin rotimürgi kohta – mürk, mis tapab rotte, eksole? Ja ma muideks väga kartsin seda – rotimürki. Selle asjaga sa küll hooletult ringi ei taha käia. Teadsin ka putukamürkide kohta. Mu naabrid pritsisid seda otse metallpurgist.

Igatahes, see (kinnisidee) ajas mind pidvealt Kaastunde Vaimult küsima: „mis märgid need seal taevas on? Mis see lennuk seal on? Mis see triip seal lennuki järel on? Mis see on?“ Ja Kaastunde Vaim vastas: „See siin on reisilennuk. Ja see seal on transpordilennuk.“ Ja paar tundi hiljem ma näitasin uue lennuki peale ja küsisin: „Mis see on?“ Ta vastas: „See on kolmandat sorti lennuk.“

On reisilennukid, milles sõidavad inimesed. On transpordilennukid, mis veavad pakke ja muud sellist. Ja on ka eralennukid, need on väiksed. Aga see kolmas sort suuri lennukeid... See, millele ma osutasin, oli see kolmandat sorti lennuk. Selleni me kohe jõuame.

On suur vahe lennukijälje ja selle vahel, millele inimesed on nüüd nimeks pannud keemiapilved. Mina õppisin seda tundma kui „inimtekkelist mürgijälge“ - nii kutsus neid Kaastunde Vaim. Nüüd, nagu ma aru saan, kutsutakse neid keemiapilvedeks. Ja see on neile tegelikult hea nimetus, mulle meeldib see valik.

Lennukijäljed tekivad lennukikütuse põlemisest ja soojusülekandest. See on kuumus, mis mootoritest väljub. Kui sa sisened lennukiga teatavasse kõrgusesse, kütus põleb ja eraldab kõiki neid erinevaid aineid. Õhk on külm, lennuk lendab üha kõrgemale. Sa näed neid jälgi seal ülal, väikesed triipe lennuki taga. Sa näed neid eriti palju külmal ajal, sügisel ja talvel, õhtuti horisondi kohal.

Keemiapilved aga on midagi väga kurjaloomulist, väga tumedat. Midagi väga põlastusväärset tumedat. Seda on tegelikult isegi ülimalt raske ette kujutada, tõepoolest. Minul küll oli, lapsena. Enne, kui ma räägin teile, mida Kaastunde Vaim on mulle keemiapilvede kohta avaldanud, pean ma teid korra ajaloos juurde tooma, Esimese maailmasõja juurde.

1940ndad. Maailm oli sõjas. Ja mõned aastad tagasi enne suurt maailmasõda, 1930ndatel, oli äsja sündinud keemiatööstus, mis tegi katseid keemiliste segudega. See oli tõesti väga värske tööstus – ja väga raevukas. Tööstuslikus mõttes oli esimene maailmasõda keemiatööstuste jaoks kütuseks ja rahatootjaks – et kasvada suuremaks, et süttida, et liikuma saada. See sõda lõi keemiatööstuse samamoodi lõkkele, nagu oleks bensiini tulle valatud.

Sest keemiatööstus oli lepinguga seotud globaalse sõjatööstusega ning pidi neid tootma. Keemiatööstus pidi sõjavägede jaoks, keemiliste sõjavahendite jaoks tootma kemikaale. See toimus üle kogu maailma. Ja nende kemikaalide ülejääk hoiustati ladudesse. Keemiatööstus jumaldab sõda. Nüüd meeldivad neile ka putukad, neile meeldivad närilised, masinad, ja muu – kõik, mille kohta nad usuvad, et vajab mingil põhjusel mõnda kemikaali.

Aga I maailmasõda lõppes varem, eks ole – tänu Hispaania gripile. Te ilmselt teate seda, eks? See gripp nagu lõi selle sõja kuidagi uppi. See tekitas keemiatööstusele pettumuse – nemad lootsid, et sõda jääbki kestma. Aga tegelikult ei olnudki neil igavest sõda vaja. See oli keemiatööstuste tõeline sünnimoment, ning alguse olid saanud kõik kemikaalid, mida igas tööstusharus kasutama hakati. See viis tööstuskemikaalide jätkupideva tootmiseni, kuni II maailmasõjani välja, ent nüüd ei tootnud keemiatööstus mitte enam ainult sõja tarbeks kemikaale, vaid palju suuremal skaalal – kõikidesse tööstusharudesse. Üle kogu maailma. Kõikjale.

Kõigi nende tootmisprotsesside tõttu tekkis ka väga palju keemilist jääkprodukti, millest osa pidi keemiatööstus viskama jõgedesse, järvedesse ja ookeanidesse. Ma räägin natuke sellest, mis on keemiline jääkprodukt. Jääkprodukt on miski, mis tuleb kemikaali tootmisest – mitte alati kemikaal ise. Tööstused viskasid seda kõikjale, jõgedesse, järvedesse, ookeani. Tegelikult olid nad seda teinud juba alates 1900 aastate algusest, aga nüüd kasvasid kogused drastiliselt ja keemiliste segude kokteilid olid palju ohtlikumad. Keemiatööstused teadsid, et kui see nii jätkub, siis meie jõed ja järved *surevad*. Surevad. Globaalselt. Nad teadsid seda. Just nagu Ameerikas asuv Erie järv kuulutati peaaegu surnuks. Ja kui nii juhtub – kui järv on päriselt surnud – siis ei ole võimalik teda tagasi ellu äratada.

Seega, 1960ndatel keemiliste jääkainete loodusesse viskamine vähenes, aga laod kogu maailmas täitusid üha rohkem ja rohkem ja rohkem kemikaalidega.

Sa pead midagi mõistma. See on oluline. Kemikaalide tootmise protsessi käigus tekib VÄGA palju kasutuskõlbmatut jääkainet. Selleks, et toota kasutamiskõlblikku kemikaali, on vaja väga palju katsetada, kasutades katse-eksituse meetodit. Nad teevad tohutul ja tohutul hulgal katsetusi ja loovad selle käigus lõpmatul hulgal „halb partiid“, vigu, mis on kasutuskõlbmatud. Nad toodavad vigaseid partiid, ja see ei lõppe hetkekski. See on katsetamine. Ja need katsetusvead, millest on vaja lahti saada - kuhu kõik need katsetusvead lähevad? Miljonid ja miljonid ja TRILJONID liitrid kemikaale? Need peavad kuskile minema.

Nii et mitte ainult ei tehta tootmise käigus vigu sel ajal, kui nad proovivad leida mõnda kasutuskõlblikku kemikaali. Aga jääkaine, mis selle käigus tekib, on täiesti uuel tasemel prügi ning võib viia miljonite ja miljonite ja miljardite liitrite jäätmeni, mis on vabas ringluses (planeedi pinnal).

See võib olla igav, sa võib-olla ei taha kuulda nende kemikaalide kohta. Olgu, ela siis selles maailmas, aga tead mis? Tegelikult sa tahad seda teada. Sa tahad teada, mis toimub, sest see puudutab sind. See puudutab kõiki. See ei ole lihtsalt mingi väike lookene kemikaalidest, see on kriitiliselt oluline informatsioon, et saaksid kaitsta oma perekonda, oma kõige kallimaid ning iseennast.

Need jääkproduktid, millest ma räägin, on täiesti uuel tasemel jäätmed. Mitte ainult kemikaal ise, mida toodetakse, vaid selle tootmisel tekkiv jääkprodukt. Taaskord – see võib viia miljonite, miljonite, triljonite liitrite vabas ringluses keemiliste jäätmeteni. Ja seda ÜHE kemikaali kohta, mida nad üritavad kasutuskõlblikuks luua.

Mis on jääkprodukt? Kemikaali tootmisel tekkiv surmavalt mürgine jääkprodukt. Ja kunagi oli nende jääkproduktide eemaldamiseks meetod: see tähendas nende viskamist jõgedesse, järvedesse, ookeani.

Aga kuhu need nüüd lähevad? Kõik need miljardid liitrid toksilisi jääk-kemikaale? Kus tööstus plaanib hoiustada kõiki neid tohutu suurel hulgal, triljoneid liitreid mürgiseid aineid? Sest 60ndatel lõpetati nende viskamine jõgedesse, järvedesse ja ookeanisse – sellest loobuti. Aga kus sa seda siis hoiustad? Sest nende hoiustamine võtab enda alla tohutu suuri maa-alasid. Vana meetod oli nende viskamine veekogudesse, nagu ma juba ütlesin, ja teine vana meetod oli nende viskamine toksilistele prügimägedele (kuhu siis sadas peale vihm, mis viis osa mürkidest ikka tagasi jõgedesse, järvedesse, ookeanisse).

Kohe mõistad, miks ma praegu sellest räägin.

Globaalsetel keemiatööstustel oli nüüd probleem käes. Nad ei saanud seda kõike visata veekogudesse – mitte kõike. Ja polnud enam ühtki kohta, kuhu seda massilist kemikaalide ja jääkproduktide hulka panna. Ei olnud piisavalt palju vabu maa-alasid, et hoiustada seda kemikaalide ülejääki. See oleks terve maakera üle võtnud. Me räägime kogustest, mis on nii suured ja nii massiivsed, et neid on täiesti võimatu ette kujutada. Ja veel tuhandeid eri sorte kemikaale ning nende jääkprodukte.

Enne kui edasi läheme selle teemaga, räägime natuke nendest lennukitest, mida me õhus näeme. Niisiis – on reisilennukid, mis kannavad reisijaid, siis on kaubalennukid, kus võib ka paar reisijat peal olla, aga peamiselt on seal saadetised ja pakid. Ning siis on veel üks sort suuri lennukid. Kaastunde Vaim rääkis mulle nende kohta. Need on kahest esimesest lennukite sordist erinevad. Need on vanad reisilennukid, mis pärinevad 50ndatest, 60ndatest, 70ndatest, 80ndatest ja 90ndatest. Tõepoolest, nendes kolmandat sorti lennukites kunagi sõitsid inimesed. Need olid reisilennukid –

kuid enam mitte. Enam ei sõida nende pardal ühtki reisijat, need päevad on läbi.

Need lendavad oma eripärastel lennutrajektoridel ja nende maandumispaigad on privaatsetes eralennujaamades. Need eralennujaamad ei ole militaarlennujaamad, neil ei ole mingit pistmist mitte ühegi planeedi sõjaväega. Ja tead, mis on veel veidram? Neil ei ole ka mitte mingit seost ühegi maailma valitsusorganiga. See on täiesti teine organisatsioon, mis on ehitatud keemiatööstuste jaoks.

(Naerab) Mul peaks praegu taskulamp olema vastu nägu suunatud, eksole? Räägime õudusjutte lõkke ümber? Aga pange ennast siiski selleks informatsiooniks valmis, mis nüüd tuleb.

Täiesti teine privaatne organisatsioon ehitas selle keemiatööstuse jaoks. Ma ju ikka räägin teile pidevalt nendest salajastest/privaatsetest kokkulepetest, millest Kaastunde Vaim mulle on rääkinud läbi aastate? Ma räägin teile privaatsetest kokkulepetest, mida tehakse, ja see siin on nimekirjas lihtsalt järgmine. See on salajane kokkulepe, mis tehti 1960ndatel. See tehti absoluutselt ilma ühegi inimese nõusolekuta, ei olnud mingit linnakoosolekut ega mingit muud avalikku arutlust sel teemal.

See meenutab mulle natukene seda valkude/proteiinide „seadust“. Kui sa oled MM maailmas uus ja ei tea, mis on „valkude seadus“, siis... See on miski, millega sind on ajupestud (naerab). Kogu teema valkude tähtsuse ümber loodi 1930ndatel ja sellel oli oma eesmärk. Seda hakati propageerima koolides ja nii edasi. Aga ma räägin sellest mõnes teises osas. Siis sa kuuled „valkude seaduse“ kohta rohkem ja mõistad, millega sind on ajupestud.

Samuti on olemas (salajane kokkulepe) – „autoimmuunhaiguse seadus“, millega meid treenitakse uskuma, et meie kehad ründavad iseennast. See algas 1950ndatel, samuti läbi privaatse tehingu, mille eesmärk oli teha kõigile ajupesu, nii tavameditsiinis kui alternatiivmeditsiinis. Ka sellest räägime mõnes tulevases saates.

Aga see oli üks teine privaatne tehing. Need vanad lennukid tehti tühjaks ning nendesse pandi paagid. Ja mitte sellised paagid, nagu praegu teoriseeritakse, et lennukites on (sest inimesed, kes selle teema kohta uurivad, arvavad, et lennukites peavad ilmselt mingid paagid olema). Aga need, mis tegelikult lennukites on, on suured paagid. Mitte üksikud väikesed, nagu arvatakse, vaid väga suured plastikust paagid. Paakidesse hakati panema vanu kemikaale ja nende jääkprodukte.

Vot niimoodi see juhtus.

Niisiis – lennukid seisavad lennuväljal, selle juurde sõidab veoauto ning laadib lennukis olevad paagid toksiliste jääk-kemikaalidega täis. Niimoodi see süsteem töötab. Pärast seda, kui lennukid on paagid kemikaalidest tühjendanud, need maanduvad lennuväljale, veoauto sõidab sinna juurde, paagid täidetakse, lennuk tõuseb õhku ja sama asi kordub.

Ühesõnaga, globaalne keemiatööstus on kogunud alates 1960ndatest neid kemikaale kokku, üle 50 aasta. Sest kui nad oleksid kõik selle korraga visanud veekogudesse või prügimäele, siis see oleks olnud *tohutult* suur katastroof. Seega osa kemikaale tuli alles hoida. Uus plaan oli kemikaalidega täita lennukid ja siis need kemikaalid lennukist alla pritsida. Oli selline teguviis siis ilus? (naerab) Ega vist. Lennukid lähevad kõrgele taevasse ja lasevad sealt ülalt need kemikaalid alla. Nii et kemikaalide kontsentratsioon hakkaks hajuma samal ajal kui need allapoole langevad.

See ei toimu mitte ainult ühes riigis, eksole, et sa teaksid, kui sa parasjagu mõtiskled selle üle, et kas see ka sinu riigis aset leiab. See on globaalse skaalaga nähtus. See on globaalne kokkulepe. Lennukid lendavad üle kogu terve planeedi, lastes alla neid kemikaale ja kemikaalide jääkprodukte.

Kõik need vanad kemikaalide laod, mis kogu maailma keemiatööstustel tekkisid, kus kemikaalid kuhjusid ja seisid liiga kaua... Midagi juhtub nende kemikaalidega, kui nad seisavad liiga kaua. Seal

sees hakkavad arenema organismid. Kahlased bakterikolooniad, võikad hallituse liigid, seened, uued allergeenid, mida me ei oleks osanud eales ette kujutada, kasvavad nendes paakides. Toksilised vetikad. Ja see on midagi, mida tasuks hoolega tähele panna – toksilised vetikaliigid. Huvitav, eksole? Kas mitte ei meenu veeõitseng? (ing.k: *red tide*) See ongi põhjus, miks ookeanides toimub vee õitsemine (ehk kahjulik vetikate vohamine). Muide, see vee õitsemine on märk kaugest tulevikust. Tükk aega pärast seda, kui meie siit läinud oleme. Ookeanid hakkavad massiliselt õitsema ja muutuvad täiesti punaseks.

Kemikaalid toodavadki liigseid toksilisi vetikakolooniaid. Kemikaalid, mis taevast alla langevad, suurendavadki toksiliste vetikate vohamist. Sest just sealt need vetikad tulevadki. Meie siin all mängime lihtsalt lolle, testime vett, testime veeõitsemist, soovitame teatud hooaegadel vette mitte minna, aga... Need vetikad pidid kuskilt pärinema, ja need ei pärine siit maapinnalt. Need pärinevad sealt ülalt ja sadasid vihmaga alla. Nii see toimibki.

Mikroorganismid – nad peavad ellu jääma. Ja kui nad istuvad nendes kemikaalikokteilides, kinnistes laoruumides, aastaid ja aastakümneid, nad kohanevad. Esmalt nad hakkavad paljunema ja elutsema ja siis nad peavad selle keskkonnaga kohanema. Ja kuidas see kõik täpselt toimub, sellest ma pean mõnel teisel korral rääkima. Liigume praegu lihtsalt edasi.

Mida sa näed, ei ole päris see, mis tegelikult toimub. Kui sa vaatad taevas olevaid keemiapilvi, siis sa kindlasti mõtled, et „oi, see keemiapilv nüüd langeb otse minu peale“. Ei. Keemiapilved, mida sa näed, ei lange sinu peale. Kui sa seda näed, siis see ei lange su peale. Nad langevad kellegi teise peale, kes on kilomeetrite kaugusel. Keemiapilv, mis sinu peale langeb – seda sa ei näe, see on juba alla laskunud. Läbi õhu liikudes need hajuvad ja langevad kilomeetrite ja kilomeetrite kaugusele alla. Nii et need, mida sa taevas näed, langevad kellegi teise peale.

Niisiis – lennukid lasevad kemikaale terve päev läbi, terve öö läbi, lakkamatult. Samamoodi toodavad kemikaalitööstused lakkamatult seda kemikaalide jääki juurde. Kui sa mõtled, mis kemikaalide jääkproduktist ma ikkagi räägin, siis tegelikult seda on lõputul hulgal eri sorte, tõepoolest lõputul. Kõik inimkätega loodu põhjustab keemilist jääkprodukti, paljud tööstusharud tekitavad seda, kaasaarvatud naftatööstus kogu maailmas. Jääkprodukt on tohutult toksiline. Ja seda ei saa korraga ookeani visata, nagu ma ütlesin. Sa viskad selle kõik korraga ookeani – ookean on surnud. Ja nii ongi. Vaalad surevad, kõik sureb. Kui keemiatööstused avaks oma ladude ukseid ja laseks kõigil korraga ookeanisse voolata, kõik need triljonid liitrid jäätmeid, siis ookean sureks hetkega ja muutuks tumepunaseks. Veripunaseks. Iga delfiin sureks.

Kui kõigest üks väike osa kogu sellest jääkproduktist, millest ma räägin, satuks mõnda suuremasse jõkke, siis see jõgi sureks, ning kogu taimestik selle sees ja selle ümber samuti. Seda on vaja alla lasta *strateegiliselt* (rõhutab sõna „strateegiliselt“). Kemikaalid on strateegiliselt vaja lennukitest välja atmosfääri pumbata, et need hajuksid piisavalt laiali, et ei oleks koheselt näha seda tohutut kahju loodusele ja keskkonnale, mida need kemikaalid põhjustavad.

Kaastunde Vaim ütleb mulle – ja on alati öelnud –, et plaan on selline, et kui visata aeglaselt keemiat lennukitest alla metsadele, jõgedele-järvedele ja ülejäänud loodusele, siis see annab loodusele aega kohaneda. See lõi mind alati pahviks. Kaastunde Vaim tavatses öelda, et see vähendab looduse šokki ning annab kõigele võimaluse kohaneda. Minu jaoks kõlas see lihtsalt hullumeelsusena.

Teine plaan oli ka see, et osa allalastavast keemiast jääks püsima pilvedesse, ühinedes sademetega, ja muutuks mingil määral hajutatuks elava vee ehk vihma poolt. Vihm on elektriline, sellel on laeng. Ja see laenguga elav vesi oli tegelikult osa plaanist; et see hajutaks natuke kemikaalide kontsentratsiooni. Loodeti, et see jääb püsima pilvedesse.

Oled midagi kuulnud happevihmast, eksole? See, mille kohta kõik räägivad, et seda põhjustab sudu? Tegelikult on palju rohkem, kui ainult sudu selle taga. Seal on palju tegemist keemiapilvedega. Sest, tõepoolest, suur osa kemikaalidest tõesti püsibki pilvedes ja sajab siis vihmana alla. Olen juba rääkinud, et vihm on toksiline, ja kui sa oled keegi, kellel on kroonilised sümptomid ja kes on juba ülitundliku närvisüsteemiga, siis sa ei taha kindlasti pidevalt vihma kätte jääda. Sest see võib su enesetunnet halvendada ja ka pikas plaanis su tervist kahjustada.

Vaadake... Keemiapilved on põhjuseks, miks meie taevast ei ole enam sinine. See on hägustatult sinine. Kemikaalid õhus enne maale langemist muudavad taeva värvust. Sa võid olla keegi, kes on noor, ja kui sa oled noor, siis sa mõtled, et taevast on nii sinine, nagu ta on. Aga kui sa räägid vanemate inimestega, siis nad teavad, milline näeb välja sügavsinine taevast. Fotod taevast 1940ndatel, 1950ndatel ja 1960ndate alguses on tunduvalt teistsugused kui tänapäevased fotod taevast. Väljaarvatud muidugi siis, kui sa neile filtrid peale paned või neid photoshopiga töötled.

Praegu on meil enamasti hägused helesinised taevast, mitte enam rikkalikult sügavsinised ja selged nagu varem. Me oleme muutunud konnadeks keeduvees (vihjab sellele katsele, et kui panna elus konna leigesse vette ja temperatuuri aeglaselt tõsta, siis konna ei saa aru, et veetemperatuur suureneb ega hakka proovima põgeneda, kuniks vesi juba keema läheb ja konna ära keeb.). Iga uus generatsioon ei tea, kui rikkalikult sinine ja selge oli taevast minevikus. Nad on sündinud ja kasvanud selle uue taevast, mis meil on. Täpselt nagu konna ei taipa, et veetemperatuur muutub väga kuumaks, kuni on juba liiga hilja, ei tea meie, et taevast on muutunud vähem siniseks.

Kui keemiapilved akumulēruvad, siis nad hakkavad varjutama mõndasid paiku maailmas. Need toovad kaasa suurejoonelisi katastroofe, sest nad lämmatavad ära meie päikese. See muudab ilma. Tõesti muudab. Huvitav. **Meie ilm ja kliima on muutunud keemiapilvede tõttu.** Ja ma ei räägi kunstlikust vihma tekitamise (*cloud-seeding*) tehnoloogiast, milles kasutatakse baariumit ja teisi aineid, et manipuleerida sademetega. Keemiapilved on täiesti teine asi, mis praegu toimub, ja see on erinev kunstlikust vihma tekitamisest.

Keemiapilved tekitavad põudasid piirkondades, kus ei peaks olema põudasid. Need võivad põhjustada rohkem vihma piirkondades, kus ei peaks. Keemiapilved sekkuvad ilmastiku rütmis, sest kemikaalide sees on metalle, ja metallid segavad meie taeva elektrilisi omadusi (*electrical activity*), sest meie taevast on elektrilised. Keemiapilved tekitavad tormekohtades, kus seda pole vaja, ning võivad tekitada isegi orkaane, keeristorme ja tornaadosid! Kuid isegi hullem on see, et **meie polaaralad sulavad keemiapilvede tõttu.** Ma miskipärast arvan, et te ei näinud seda tulemas, eksole. Sest ma tean, et on palju polaaralade pärast muretsevaid inimesi.

Minult küsitakse palju küsimusi läbi aastate. Te ei kujuta ette ka, mida minult küsitakse. Need, kes mind tunnevad, paluvad, et ma ütleksin neile välja karmi tõe mingite asjade kohta. Ja üks asi on polaaralad. Jah, need sulavad. Jah, veetase tõuseb, küll vaikselt, aga tõuseb. Aga keemiapilved on tõeline põhjus, miks veetase tõuseb, mitte VÕLTS põhjus – sudu, loomadest tulenev saaste või inimeste põhjustatud saaste. Need on muidugi halvad asjad! Ärge saage minust valesti aru. Sudu on kohutav, reostus on halb. Aga need pole midagi sellist nagu keemiapilved.

Siin on keemiapilvede juures üks kummaline asi. Valitsustel pole keemiapilvedega mingit pistmist. Maailma valitsustel üle kogu maailma ei ole nendega seost. Kui veider see on? Ja neil pole ka võimekust neid peatada, ega isegi neid mõista... Keemiapilvede taga on privaatne klubi. Ja see võim, mis sellel klubil on, on midagi enneolematut. Valitsused peavad teesklema, et midagi pole teoksil, nad lihtsalt vilistavad muretut laulujuppi: „ei, mitte midagi ei toimu, mina ei näe mingeid jutte taevast, ma ei tea, mis see on.“. Nad peavad teesklema, et seda ei eksisteeri.

Ja tead, mis on naljakas? Keemiapilvede kõrval näeb ravimitööstus välja sõbralik, õnnelik ja ohutu! Selle kõrval tundub Big Pharma (suur ravimitööstus) süütu, nagu nad poleks kunagi mitte midagi valesti teinud! Lausa imeline!

Kuidas lahendada probleemi, millest keegi tegelikult midagi ei tea? Kuidas sa lahendad probleemi, mis asub kõrgemal kõikidest seadustest? Kuidas sa lahendad probleemi, mis on nii globaalne? Mina ei saa seda probleemi lahendada – mina ei suuda isegi inimesi panna munadest loobuma! Munadest, mis toidavad viiruseid ja on kroonilise väsimuse ja kõikide teiste krooniliste haiguste ja sümptomite põhjuseks. Ma ei suuda panna inimesi loobuma maitsepärmist! Kogu sellest MSG-st, mida nad enese teadmata sisse söövad. Nii et ma tean, et mina seda probleemi lahendada ei saa, lihtsalt ei saa.

Kui ma olin noor, siis Kaastunde Vaim ütles mulle, et „meeste mürgiklubi“ (*men poison club*) on kuritahtlik masinavärk. Mida mina olen Kaastunde Vaimult õppinud on see, et seda ei peata, ja sellega ei võidelda. Sest sa ei võida mitte kunagi. Vähemalt mitte sel moel. Seda peab aktsepteerima, ja siis selle probleemi kohale tõusma. Nii ütles mulle Kaastunde Vaim. „Sa tõused selle kohale“.

Miks ma räägin sellest nüüd? Olles oodanud aastaid? Te teate, et ma olen alati keskendunud teile, kes te vaevlete sadade erinevate sümptomite ja haiguste küüsis. Meditsiinimeediumi info on tagasi pööranud haigusi ja päästnud elusid juba nii palju aastaid. Ja see edasijõudnud meditsiiniline info, mida Kaastunde Vaim on jaganud ja mis on alguse saanud minult, ja mis on läinud ringlusesse, ilma et seda mõnikord minule tagasi viidatakse, aga ikkagi inimesed kasutavad sellest infost väikeseid noppeid siit-sealt, ilma et nad teaksid isegi seda, kust see pärit on... Ma alati keskendusin sellele, et saada teie tervis paremaks.

Ma ootasin aastaid, et keegi teine avastaks, mis tõeliselt toimub. See on nagu üks nendest asjadest, kus ma toon välja karmi tõe näiteks kofeiinitööstuse kohta, autoimmuunhaiguste kohta, viiruste kohta ja kuidas nad on (inimeste poolt) meie sekka liikuma lastud kõikide nende aastakümnete jooksul. Ja miks inimesed on krooniliselt haiged. Ma toon välja kõik need tõed, mida keegi teine isegi alternatiivsetes liikumistes välja ei too. Mul on kõige sellega käed tööd täis.

Nii et ma olen natukene nagu selles osas tagaplaanil istunud ja oodanud, et keegi selle ise avastaks ja avalikustaks, sest ma ei suuda kõike üksinda teha. Mul on tõeliselt palju asju, mida ma juba pean avalikkusele edastama. Nii et ma mõtlesin, et praeguseks vähemalt keegi on asjale pihta saanud, aga näib, et see teema on tõesti kõigest kõrgemal. Nii et ma mõistan, miks seda pole senini tehtud. Ma pean saama informatsiooni, mida edastada, Kaastunde Vaimult.

Kui sa oled eitaja, siis kutsu seda infot teooriaks, kui tahad, kui see tekitab sinus hea tunde. Keegi võib kutsuda seda infot illusiooniks, kui see talle rõõmu teeb. Misiganes toimib. Aga probleem on selline: olukord muutub aja jooksul hullemaks, ja hullemaks, ja hullemaks. See kogus lennukeid, mis on juurde tulnud kasvõi viimase 30 aasta jooksul on *märkimisväärselt suur*. Lennukite rügemendid on massiivsed ja kasvavad üha suuremaks. Ja need lendavad terved päevad läbi, terved ööd läbi, ning see ei lõppe mitte hetkekski.

Just nii palju kemikaale kallataksegi praegu alla igaühe peale. Tulevikus ei näe sa enam ühtki klippi üheski TV-sarjas ega ühtki pilti sotsiaalmeedias, mille taeva taustal poleks keemiapilvi. Lennukisabad ei jäta pikki jälgi – need hajuvad kiiresti ja rajad jäävad lennuki järele ainult lühikeseks maaks. Keemiapilved aga püsivad taevas pikka-pikka aega. Need võivad olla kilomeetrite ja kilomeetrite pikkused.

Kui lennuk lendab, siis piloot vajutab lülitit. Sest asi on nii, et lennukis on piloot, kelle kõrval on nupp ja ta lihtsalt vajutab seda, mispeale hakkab pump tööle. Paakide juures on nimelt pump. Pump

läheb tööle ja hakkab kemikaale paakidest välja pumpama, lendamise ajal. Ja siis rennid, mis on needitud lennuki külgedele, juhivad kemikaalide joa lennukist välja.

Mõnikord näed sa jälge, mis ulatub kilomeetrite kaugusele, eks? Ja siis see järsku lõppeb. Kümme kilomeetrit eemal võid märgata, et jälg hakkab jälle peale. Mis tähendab, et sa näed jälle, kuidas lennukist kemikaale välja lastakse. Piloot tõepoolest vajutab lülitist pumpa lahti ja kinni, **enda äranägemise järgi**. Mõned piloodid liiguvad edasi 25 kilomeetrit, enne kui nad nuppu vajutavad. Paljudel juhtudel pole sel mingit konkreetset rütmi, piloot vajutab nuppu lihtsalt oma tujude järgi. Või... Võib-olla on piloot sellel tööil uus, see on tema esimene kord, ning laseb kogu paakide sisu välja ühes jutis ning maandub tühjade paakidega. Piloodi töö on kemikaale hajutada, vajutades lülitist kogu lennu vältel kinni-lahti.

Inimesed, kes on keemiapilvedest teadlikud, arvavad, et need tulevad välja mootoritest. Nad arvavad, et see peab vist olema see koht, kust jälg tekib. Aga see jälg ei teki mootoritest, tegu ei ole kütuse põlemisega. Kaastunde Vaim jagab mulle nende „tehnikate“ kohta infot. Sa võid seda kõike oma silmaga näha, kui sa pöörad asjale tähelepanu ja vaatad taevasse. Aga ma tean, et paljude inimeste elu on nii kiire, et neil pole aega taevast jälgida.

Keemiapilvede puhul on huvitav see, et nende esinemissagedus on osades paikades suurem kui teistes. Kui näiteks pühade ajal veedavad inimesed rohkem aega õues, üheskoos, või on parasjagu puhkuste aeg, või kui näiteks inimesed veedavad ilusa ilmaga palju rohkem aega väljas. Just sellel ajal ongi keemiapilvi rohkem. Ja mitte lihtsalt sellepärast, et inimesed märkavad neid rohkem, vaid neid ongi rohkem. Sel ajal pritsitaksegi kõigjale rohkem keemiapilvi, ja need katavad terve taeva – just siis, kui inimesed veedavad rohkem aega väljas.

See teema on tegelikult juba midagi rohkemat, kui lihtsalt kemikaalidest ja jääkproduktidest vabanemine. Kaastunde Vaim on mulle jaganud teavet selle kohta, et võib-olla päris alguses mõnda aega oli keemiapilvede taga ainult kavatsus vabaneda kemikaalidest ja jääkproduktidest. Keegi arvas, et see on kõige ohutum viis probleemiga tegelemiseks. Ja võib-olla tõesti oligi algsetes kavatsustes ka natukene süütust. Võib-olla 1960ndatel keegi muretses selle pärast, et kõik korraga veekogudesse viskamine ei ole hea mõte. Vahest nad tõesti mõtlesid, et see on parim idee – panna kemikaalid lennukitesse ja aeglaselt pritsida need sealt välja.

Aga mina arvan, et keemiapilvede taga võib olla ka teine kavatsus. Seda näitab asjaolu, et keemiapilvi pritsitakse rohkem just siis, kui inimesed veedavad palju aega väljas. Kaastunde Vaim on mulle öelnud, et tõesti, on võimalik, et kujunes välja teine tagamõte. Sest mil iganes on ilus ilm, või on tegu puhkuse- või pühadeajaga ja nii edasi, siis keemiapilvede sagedus suureneb *tohutult*. Üle kogu maailma valitakse strateegiliselt välja paigad. Selle hullumeelsuse taga on metoodiline lähenemine. Ülim trikk selle taga on metoodilisus.

Sa teed endast selfie, sinu taga on taevas, üle mille laiuvad valged jutid.

See on midagi, mida mina olen õppinud aastakümnete vältel oma elus aktsepteerima, kui ma vaatan üles ja seda kõike näen. Et ei ole võimalik seda probleemi lahendada. See on üks näide sellest, kuidas meie ümber on toimumas *spirituaalne sõda*. Sa oled võib-olla kuulnud mind viimasel ajal seda terminit – spirituaalne sõda – palju kasutamas? Nüüdsest ma hakkangi sellest üha rohkem ja rohkem rääkima. **See tähendab headust vs kurjust.**

Sa võib-olla oled keegi, kes usub, et meie seas pole mingit kurjust ringi liikumas. Võib-olla arvad, et kurjust polegi olemas mitte ühelgi tasandil ja sa arvad, et absoluutselt kõigil on hea süda. Et võib-olla kurjad inimesed on lihtsalt mingil ajal valele teele juhitud ja nad teevad halbu asju, kuigi on

südames head... Kuid, ei. On olemas tõeline pimedus. On küll. Kui olla veel täpsem, siis tegelikult ei ole tegu mitte headuse vs kurjusega, vaid kurjusega, mis kavaldab üle headust. Nii et hea pool isegi ei tea, et toimub võitlus.

Üks näide sellest, kuidas meil on kurje inimese maailmas, kes kasutavad oma vaba tahet, ongi see sama teema (keemiapilved), kus inimesed teevad kurje tegusid. See on suurepärane näide sellest, kuidas asjad ei ole nii, nagu need näivad olevat. Ja meie fookust hajutatakse teiste keskkonnateemadega, samas kui seda asja, millest ma räägin – keemiapilved – ignoreeritakse täielikult. Organisatsioonid, mis on moodustatud keskkonnakaitse jaoks (paljudest neist oled sa kindlasti kuulnud), nad on teadlikud neist keemiapilvedest, aga nemad ignoreerivad neid samuti, sest nad lihtsalt peavad seda tegema. Nad teavad, et nad peavad – neil pole ainsatki võimalust seda teemat käsile võtta. Nad tõenäoliselt ei ole teadlikud keemiapilvede probleemi kõikidest tahkudest, (sest kes on? tegelikult mitte keegi), aga sellest hoolimata on nad teadlikud sellest, et midagi seal ülal toimub.

Need keemiapilved on põhjuseks, miks **suurel hulgal linnuparvi müstiliselt surnult alla kukub**. Kas sa oled kusagil mõnda sellist uudist märganud? Kus lihtsalt täiesti ilma nähtava põhjuseta tuhatkond lindu on surnult alla kukub. Ja nad lebavad kõikjal keset tänavaid, keset küla, keset linna. Või keset mõnda välja ja keegi juhuslikult avastab nad. Kõik need surnud linnuparved, kõikjal üle terve maakera. Linnud, kes parasjagu rändavad ühest paigast teise, ja lihtsalt kukuvad surnult maha. Vahepeal neid linde lausa *sajab* taevast alla. Miks see kõik juhtub? Sest linnud lendavad taevas keemiapilvede „mürgitaskute“ keskele.

Keemiapilvi on erinevaid: on üli-üli-toksilisi, surmavalt toksilisi, mõnikord ainult osaliselt toksilisi, natukene ohtlikke... Sest tegemist on erinevate partiide vanade mürgiste toksiinidega, mis võivad pärineda nii kaugemast kui lähemast perioodist. Mõned, mis on hoiustamisel olnud juba väga pikka aega, pannakse lennukitesse alles nüüd.

Niisiis, need linnud lendavad taevas olevate ohtlike kemikaalide mürgitaskutesse. Näiteks linnud, kes on parasjagu suurtes parvedes ja rännet tegemas, aeg-ajalt lendavad mingi tiheda auruvälja sisse. Ja nii sajabki linnade kohal alla surnud linde. Kurb asi on selles, et see on lihtsalt see aeg, kui me neid linde oma silmaga näeme. Aga mis toimub kõikides metsikutes piirkondades, kus linnud ringi lendavad? Me ei näe, kuidas nad neis paikades surnult alla kukuvad. See on nagu see filosoofiline ütlus: kui metsas puu langeb ja keegi seda ei näe ega kuule, kas see üldse juhtus? Kui tuhat lindu korraka kukub metsa surnult maha, keegi ei kuule seda, keegi ei näe seda – kas see üldse juhtus? Oojaa. See juhtus. See tõepoolest juhtus.

Linnud lendavad suurtes parvedes üle väga suurte maa-alade, kus inimesi ei ela. Keemiapilved saavad olema meie lindude väljasuremise põhjus. Paljude aastate pärast. Linnud enam ei laula. Praegu on vähem linde kui eales varem kogu meie ajaloo vältel.

Ja ma lihtsalt pean selle raske uudise teile praegu avaldama. Kas sul on tass taimeteed käeulatuses? Kas sa istud, oled rahunenud seisundis?

Mis saab **mesilastest**? Ma tean, et te kõik väga hoolite mesilastest. Ma tean, et mina hoolin – mul on isegi mesilaste vaatlemise meditatsioon (esimeses raamatus, koos teiste võimsate meditatsioonidega, mis on aidanud inimestel terveneda).

Liikvel on teooriaid, et võib-olla see on GMO toit, mis tapab mesilasi. Ja ma EI ole GMO-toidu pooldaja; kõik kes on mu raamatuid lugenud, teavad, et see on viimane asi, mida ma pooldan. Ma räägin ju teile ka asjadest, mida inimesed GMO tööstuste kohta ei tea ja info pärineb muidugi Kaastunde Vaimult.

Aga asi on selles, et... Tõepoolest, GMO toit ei ole mesilastele hea, mitmetel põhjustel. See on tõsi.

Aga on olemas palju suurem probleem, mis mesilasi mõjutab: keemiapilved. Keemiapilved tapavad mesilasi. Jah, keemiapilved saavad mesinike ja mesilaste peale. See on hullumeelne, kuidas see asi toimub, eks? Kas pole mitte kummaline? Tead, kuidas mesinik suitsuga mesilasi tarudest välja ajab, et mett kätte saada? Noh, sama analoog kehtib ka teistpidi: keemiapilved suitsutavad mesiniku välja, samal ajal kui tema mesilasi suitsutab. Ja keemiapilved suitsutavad ka mesilasi. Irooniline, eks?

Tead seda hetke, kui mesilased on uimased ja roomavad mööda maad ringi, lihtsalt surses aeglast surma? Oled sa näinud õnnetut mesilast roomamas mööda maad ja tundnud, et sa tahad teda aidata? „Ma tahan sind aidata! Tahan aidata su lilleõiele! Tal on tõenäoliselt vaja lihtsalt oma lillekesele tagasi minna ja endale nektarit koguda, võib-olla ta on õnnetu, mis temaga viga on?“ Ma olen sellisest olukorrast palju kuulnud ja seda pealt näinud. Paljud inimesed on mulle kurtnud, kuidas nad on näinud nii palju mesilasi maapinnal ringi roomamas. Mõni võib-olla õpetaks sind, et „mis hooajal see toimus? Äkki mesilased olid kedagi nõelanud – kas neil olid astlad alles? Kindlasti roomasid nad just sel põhjusel maas.“

Ei. Ei, see ei ole põhjus, miks mesilased roomavad mööda maapinda. Kui mesilased niimoodi nõrgas olekus mööda maad roomavad, siis nad surevad aeglast surma keemiapilvede tõttu.

Linnud ja mesilased on esimesed tõelised ohumärgid sellest, et midagi on väga valesti. Nemad lähevad esimesena – enne meid. Ja pakkuge, kes lähevad järgmisena? Kiilid, ka nemad surevad. Nemad on järgmine ohumärk. Nad jäävad üha haigemaks ja haigemaks ja haigemaks, ja aeglasemaks kui kunagi varem. Ja me vajame neid kiile. Me vajame neid *hädasti*. Liblikad. Hüvasti, liblikad. Tulevikus. Sest liblikad jäävad suure löögi alla. Keemiapilvedest. Juba praegu on nad suure löögi all.

Ja seejärel on meil surevad kalaparved. Oota korraks – parvede ja parvede kaupu kalu ookeanides, kes surevad? Kes uhutakse kaldale ja kõik tunnevad surnud kalade lehka ja kõik lähevad endast välja, keskkonnateadlased hakkavad vett testima, aga keegi ei tea, mis päriselt juhtus? Kõik need kalad... isegi haid. Mõõkkalad. Meriahvenad. Kõik, kõiksugused kalad võivad olla surnult kaldale ujutud. See on uskumatu. See hulk kalu, kes kallastel mädanevad. Kas see võis olla vetikate õitsemisest? Jah, kindlasti. Ja kust see vetikate õitsemine pärit on?

Seetõttu sa näedki sotsiaalmeediapostitusi, kus inimesed on ahastuses surnud kalade hulkadest. Ja mitte isegi ainult kalad, vaid ka teised mereelukad. Ja kui palju on neid surmi, millest keegi ei räägi, mida keegi ei näe?

Kaastunde Vaim räägib mulle nendest kemikaalikohtetest, mida lennukitest pritsitakse ja mida need teevad. Need kuhjuvad ookeani teatavatesse paikadesse, kus voolused on vähem aktiivsed. Kemikaalisegudes istuvad muteerunud toksilised vetikad, mis mõnikord on 50-60 aastat vanad, need kogunevad ja paljunevad ookeanite vähemaktiivsetes alades. Kalad, kes sinna ujuvad näiteks toitu otsima, ja satuvad nendesse kemikaalibasseinidesse, kus toksilised mikroorganismid ka vohavad... nad surevad kiiresti. Nagu linnudki. **Hetkega**. Tere tulemast keemiapilvedesse.

20 aasta pärast suurendatakse lennukite hulka väga suurel määral. Eesmärgiks on kasutusele võtta tohtu rügement lennukeid. Keemiapilvede lennukid võtavad juba praegu enda alla väga suure protsendi taevases lennuliiklusest. Ja tead, mis on hullumeelne? Lennuliikluse juhtimiskeskused peavad seda lihtsalt ignoreerima. Nad peavad radareid mitte tähele panema. „Hmm, mis lennukid need on? Need ei ole reisilennukid, mis need siis on?“ Kõik peavad seda ignoreerima. See on päris huvitav, kas pole.

Ma tean, et kõik on praegu tohutult mures 5G pärast ja tulevikus ma ka räägin sellest, kas see mõjutab meie tervist või mitte, me kindlasti katame selle teema ka. Ära muretse, me jõuame sinna. Kaastunde Vaimul on selle kohta võimsat informatsiooni, mida keegi ei tea.

Aga samal ajal pole keegi mures keemiapilvede „mängu“ pärast. Jah, see on mäng, see on haige mäng. Ma kutsun seda mänguks, sest Kaastunde Vaim ütleb, et see on selleks saanud. Kaastunde Vaim ütleb mulle, et ülemaailmsed keemiatööstused tahavadki, et me valiksime endale teised märklauad – 5G või mis iganes muu, mis on halb, peasi, et fookus oleks keemiapilvedelt eemale nihutatud.

Aga nagu öeldud, siis ma kutsun seda mänguks. Nad tahavad, et me keskenduksime muudele asjadele – plastikkottidele (mis on tegelikultiseenesest hea fookus), topsidele, kõrtele, tühjadele vetsupaberirullidele, purkidele, pudelitele, prügi vähendamisele jne. Ma arvan, et see on kõik oluline ja toetan kõike seda, sest see on ju ka oluline.

Aga kui ma võtan oma pudelid, või mis iganes prügi, ja lähen seda taaskasutusse viima, ja samal ajal vaatan üles ja näen seal keemiapilvi... Jah, samal ajal, kui üritan taaskasutusega tegeleda, vaatan keemiapilvi. Seda on väga raske aktsepteerida, eksle..? Minu jaoks küll on. Võib-olla sellepärast, et ma tean nii palju selle kohta? Vaatad üles taevasse, näed kümnet keemiapilve ja mõtled omaette „Huvitav, mis segu see siis seal nüüd on? On see 20 aastat vana? 60 aastat? Mis toksiline saast see seal on, huvitav? On see pestitsiidide jääkprodukt? Herbitsiidide jääkprodukt? Mis see seekord küll võiks olla?“

Niimoodi mõtled seal ja siis paned oma taaskasutatavat prügi õigetesse prügikastidesse.

Te võite vaadata taevasse ja näha isegi 30, 40 keemiapilve korraga eemale hajumas ja see võtab terve igaviku...

Aga ma saan aru, me peame tegema oma osa, ja olema keskkonna suhtes teadlikud, mida ma toetan 100%.

Me oleme ühtaegu teadlikud, ja samal ajal nad teevad meie üle haiget nalja. Võib-olla sina ei näe seda nõndamoodi... Mina nagu natuke näen.

Keemiapilved kuhjuvad hommikusse udusse/kastesse. Kuula seda, see on oluline informatsioon: keemiapilved langevad kogu öö jooksul. Need langevad ka päeval, aga seal on erinevus. Hommikul, koidu ajal on õhus niiskus. See niiskus tekib ka su auto tuuleklaasile, see tekib murule, nii et kui sa hommikul paljajalu murul liigud, siis võid märjaks saada. See niiskus ja kaste hoiab endas kõiki neid öösel langenud kemikaale. Ja see kaldub kogunema puude alla ka. Nii et kui inimesed varahommikul jooksmas käivad, siis see kaste ei ole veel hakanud ära hajuma, ja kui me teeme oma hommikusi harjutusi õues, siis me hingame sisse suuremas kontsentratsioonis keemiapilvi. Me higistame ja imame kemikaale endasse ka läbi pooride.

Meie taevast... mis peaks olema püha, eks? Kas sinu meelest on meie taevast midagi püha? Kui sa vaatad üles taevasse, siis kas see tähendab sinu jaoks midagi? Kas sa mõnikord lamad selili ja vaatad pilvi, mis muudavad kuju, ja sa näed seal erinevaid pildikesi? Tunned sellest suurt rõõmu, järsku märkad „hei, seal on ju hobune!“

Ja mis on sellega, et inimesed palvetavad. Palvetamise ajal on ju taeval ülimal roll. Aga meditatsioon? Me mediteerime tundega, et midagi olulist on meie kohal. Kui sa mediteerid, kas sa tunnend midagi endast kõrgemal? Taevast, universum... See tunne millestki suurest meie kohal. Lapsed lennutavad tuulelohesid taevast tuulise päevaga. Tunneme päikesepaistet oma näol, öösiti vaatame langevaid tähti ja unistame. Oled sa kunagi langevat tähte püüdnud leida? Vaatame tähtkujusid öötaevast...

Samal ajal see, mis meie planeedil toimub, on kurb ja korrumppeerunud. See on üks paljudest põhjustest, miks ma tunnen pettumust, kui inimesed terviseringkondades arvavad, et meil ei ole vaja oma organisme puhastada. Ma kordan selle veelkord üle: paljud inimesed terviseringkondades ei

arva, et me peaksime oma organisme puhastama. Ja isegi kui nad arvavad, et seda oleks vaja teha, siis on see puhastuskava selline, mis tegelikult midagi ei puhasta.

Tervisetöötajad, harrastajad ja influencerid ei tea, mis meie haiguseid tekitab. Nad ei tea, miks nii paljud kannatavad kroonilise väsimuse käes, kõikide erinevate autoimmuunhaiguste, reumatoidartriidi, hashimoto, ärevuse, valude, depressiooni jne käes. Inimesed ei tea, miks need tekivad. Kroonilised haigused on endiselt täiesti arusaamatud ja valestimõistetud. Kui nad ei ole just millalgi kusagil Meditsiinimeediumi informatsiooni katkenditega kokku puutunud. Nagu näiteks sellerimahla terapeutiline kasutamine – 470ml kuni 1900ml puhast sellerimahla tühjale kõhule. Maailmas ei joodud sellerimahla enne, kui Kaastunde Vaim selle info liikvele lasi – mitte sellisel terapeutilisel viisil.

Tänapäeval on kõik „tervisespetsialistid“. Mis on selle juures huvitav, on see, et neil terviseekspertidel pole aimugi, miks me haiged oleme või millega me tänapäeval silmitsi seisame! See põhjus siin – keemiapilved – on kõigest üks põhjus, miks me peame enda eest hästi hoolitsema.

Inimesed, kes teavad, et keemiapilved eksisteerivad, ei tea, kuidas see täpselt toimub. Ma jagan sulle praegu selle kohta informatsiooni. Aga on veel nii palju asju, mida keegi ei tea. Lugege Meditsiinimeediumi raamatuid, et saada teada, miks me oleme haiged. Sellel on põhjus, miks me peame oma tervise eest nii palju hoolitsema praegusel ajal. Me vajame väga igasugust kättesaadavat teavet ja abivahendeid. Su keha vajab tunnustust ja mõistmist. Tal *on vaja teada*, et sa mõistad seda võitlust, mida ta sinu eest võitleb. Ja millega ta silmitsi seisab. Tal ei ole vaja mitte ainult õigeid abivahendeid, vaid ka teadmist, et sa mõistad „mängu“! Ning et sina mängid seda oma kehaga koos.

Sest meie kehad on vägagi unarusse, üksindusse jäetud, samal ajal kui meie mängime arvamismänge. Inimesed eelistavad mõelda, et võib-olla nende terviseprobleemide taga on seedimine ja mikrobioom ja sellepärast nad on haiged, kannatades ekseemi, akne, väsimuse jne käes... Või siis nad eelistavad mõelda, et asi on geneetikas. Või hormoonides. Või on neil vaja maandust ning et haigus on ainult nende peas, ning neil on vaja oma mõtted lahti ühendada ja õigesti mediteerima hakata... Või et autoimmuunhaiguse taga on keha, kes ründab iseennast.

Aga inimesed tegelikult lihtsalt ei suuda pakkuda oma kehadele seda mõistmist, tõelist mõistmist, mida nende kehad meeleheitlikult vajavad. Ja see on tegelikult probleem. Ma tunnen paljusid inimesi, kes usuvad oma tervisespetsialiste, või tahavad ise saada tervisespetsialistiks, ja nemad tegelikult ei tea, millega me päriselt igapäevaelus silmitsi seisame või mis päriselt põhjustab hashimotot, reumatoidartriiti, kroonilist väsimust, ekseemi, psoriaasi, ärevust, keha tuimust, erinevaid valusid, vertiigot jne.

Kui sa ei tea, mis seda kõike põhjustab ja mis haigustele õli tulle valab... Ja su keha hüüab sulle: „Hei! Aita mind! Asi ei ole lekkivas sooles! Ei, õunasiidriäädikas ei aita mind! Palun, mul on vaja vastuseid! Ma vajan abi ning seda, et sa minusse usuksid ja teaksid, mis päriselt valesti on! Raskmetallid, keemiapilved, patogeenid, bakterid, viirused, Epstein-Barr, naftakeemia, ja kõik muu... Mul on vaja, et sa minuga koostööd teeksid.“ Seda soovivad meie kehad.

Aga meid muudkui meelitatakse rajalt kõrvale. Seda juhtub iga päev. Ma näen, kuidas inimesed on mures kollageeni pärast (naerab). Ma saan sellest aru. Aga nad võtavad kollageeni ja samal ajal kallavad endale sisse suurtes kogustes kohvi ning põletavad sellega oma neerupealisi läbi.

Põhiline asi on see: kas sa hakkad oma kehaga koostööd tegema? Sest olukord ei ole lootusetu. Ja ma kindlasti räägin veel keemiapilvedest, selle kohta on veel informatsiooni, aga olgu öeldud, et olukord ei ole lootusetu, kui sa töötad koos oma kehaga ja sa hoolitsed tema eest, kaitsed teda. Kui sa mõistad teda ja tema mõistab sind ja te töötate koos.

Kui keemiapilved taevast alla langevad, siis nad peavad kuskil maanduma. Sa võib-olla arvad, et sa oled väga tervislikul toidul, süües rohumaaveise liha... Aga keemiapilved, neil pole muud võimalust kui maanduda ka rohumaadele. Ning vihmaga uhutakse neid samuti maapinnale. Võib-olla sa ei söö loomseidprodukte, võib-olla sa oled vegan, toitud ainult taimede põhisel. Kuid keemiapilved langevad ju kõikidele meie köögiviljadele. Kõigele, mida me sööme.

Keemiapilved häirivad mullastikku, tekitades tsingivaegust. Mitte keegi ei tea seda. Metallid (keemiapilved) langevad taevast, imuvad mullastikku ja hävitavad mikroorganisme, tapavad mullastiku ning hävitavad ära kogu mullastikus oleva tsingi. Mullastik muutub „immuunpuudulikuks“. Keemiapilvede tõttu juhtub see.

Me peame ikkagi sööma oma toitu, oma orgaanilist toitu. Kui orgaanilist ei saa, siis tavalist. Aga jutu mõte on see, et me peame oma kehade eest hoolt kandma. Samal ajal, kui me siin elame, me peame kohanema.

Kui sa sööd loomset toitu, näiteks mõni soovib kindlasti rõhutada, et tarbib ainult mahedat rohumaaveise liha või vabapidamisel kanade liha, siis... Midaiganes, aga loomad, kes söövad muru (või tavatoitu – ka see oli ju põllul kasvatatud, nii et puutusid kokku keemiapilvedega), siis see muru on kõik kemikaale täis ja see kuhjub nende loomade kehasse suures kontsentratsioonis. Nii et selles rohumaaveiseliha tükis või orgaanilises võis on ikkagi suurel hulgal kemikaalide jääke.

Ja selliseid asju isegi ei testita. Nad ei testi keemiapilvi ega otsi kemikaalide jääke meie toidust, mis kõik hakkab meie kehasse kuhjuma. Sest inimesed isegi ei tea, mida nad peaksid nende testidega otsima. Sest 90% kemikaalidest, mis taevast langeb, on *identifitseerimata* – inimestele tundmatud. Need on privatiseeritud (eraisikutele kuuluvad) kemikaalid. Salajased kemikaalide „kokteilid“ ja „retseptid“, mille on loonud keemiatööstus. Neil pole isegi patente. Need on täiesti nende enda „retseptid“. Mitte keegi ei tea, mis enamiku nende koostises ongi, eriti nendest, mis on testimise käigus tekkinud vead ja jäägid.

Niiet mitte keegi isegi ei oska ega suuda seda meie toidus testida. Vot nii kurb on see olukord. Ja kui sa ei tea, kuidas oma keha eest hoolt kanda ja seda kõike oma kehast välja saada, siis see viib lihtsalt hilisemate terviseprobleemideni.

Võib-olla oled sa keegi, kes ütleb „ma ei taha selle kohta midagi teada.“ Mul on üks sõber, kes on täpselt selline – lihtsalt ei taha teada, mida talle sealt ülevalt peale kallatakse. Tahab lihtsalt oma veinipokaali ja et teda rahule jäetaks. „Tahan lihtsalt rahun oma asja teha“.

Okei, hästi. Kui sa jääd hiljem haigeks – mis siis ikka.

Tsingipuudus – mis meil kõigil on – on seepärast, et meie muldade tsingivarud hävinevad suures osas keemiapilvede süül. Kui meie kehas ei ole tsinki, või on seda ülivähe, siis see on põhjus, miks viirused pääsevad meie kehasse probleeme tekitama. Kõik need erinevad viirused. Mis iganes parasjagu ringi liigub. Epstein-Barr, vöötohatis, HHV-6, HHV-7, Herpes Simplex 1, Herpes Simplex 2 jne. Lihtsalt seetõttu, et sul oli ohatas paar aastat tagasi, ei tähenda, et seesama herpesviirus poleks su kehas endiselt olemas ja ei tekitaks kaost ning teisi tervisehäireid.

Selleks, et enda eest hoolitseda, me peame kohanema. Tead, mis on naljakas? Kogu see informatsioon, mida Kaastunde Vaim minuga jagab, ja kõik need raamatud, mida ma kirjutan ja teave, mida ma kõikjale jagan... Kõige selle juures ikka keegi väidab, et AW ei tea midagi lümfisüsteemist! (naerab) Nalja teete või? Kas te teate midagi keemiapilvede kohta? (naerab) See on naljakas, sest te kuulete seda inimestelt, kes ei tea absoluutselt, MIKS keegi haige on. Nad ei tea, miks inimestel on viirused, või missugused need viirused on, või selle kohta, et maksas ja ajus istuvad toksilised raskmetallid või üldse nende teemade kohta. Ja isegi kui nad said kuskilt mingi väikese infokillu selle kohta, siis see on Kaastunde Vaimu töö kõik need 35+ aastat, mil me oleme sellealast informatsiooni jaganud ja ringlusesse lasknud. Teate, et tervisekogukond oli väike, väga

väike seltskond. Ja siiani on, aga 35 aastat tagasi oli see tõeliselt väike. Ja ma lihtsalt jagasin ja jagasin ja jagasin nendega seda informatsiooni...

Lümfisüsteemi kohta kirjutan ma oma raamatutes. Tegelikult pead sa minema *sügavamale*, lümfisüsteemist kaugemale. Sa pead minema sinna, kus sinu kehas tõelised probleemid aset leiavad, palju suuremad probleemid. Nagu näiteks sügaval sinu maksas. Seda ma olengi rääkinud kõik need aastad. Lümfisüsteem puhastab endas olevad mürgid välja, sest puhastumine ongi lümfisüsteemi kogu eesmärk. Ta suudab seda ise teha, see ongi tema töö ajal, mil sa liigud, hingad, elad oma elu. Aga kui su maks on ummistunud, stagneerunud ja loid ning sul on seal viirused (millest keegi midagi teada ei taha)... Lümfisüsteem ei ole põhjuseks, miks sul on luupus, neuroloogilised sümptomid, valud, tuimus, surinad, spasmid, kõrvetustunne nahal, hõljumid silme ees, ränk väsimustunne... Lümfisüsteem ei põhjusta sinu edeemi... Need asjad pärinevad sügavamast allikast. Patogeenidest. Lümfisüsteem ei põhjusta hashimotot ega borrelioosi. See on naljakas, kuidas arvatakse, et just lümfisüsteem on selle taga.

Väga huvitav, aga tea, et sinu lümfisüsteemi tervis tuleneb juhtumisi otseselt sinu maksa tervisest. See on otseses seoses sellega, kas sul on maksas patogeene (ja see on miski, mida kõigil on ja kõik edasi kannavad üksteisele). Ja kui sa keskendud ainult lümfisüsteemile, aga mitte tõelisele probleemile, siis see on nagu sa koristaksid oma kodu – kööki, elutuba, magamistuba – aga samal ajal elutseb su maja keldris rotte, hiiri, tarakane, sipelgaid, termiite, kes seal massiliselt pesitsevad ja paljunevad, on kogu keldri üle võtnud ja hävitavad su maja *vundamenti*. Sina aga oled mures oma lümfisüsteemi pärast, koristad ülalkorruseid...

Teesklemine, et meie haiguse põhjus peitub lümfisüsteemis, on lihtsalt naljanumber. Päris kurb on seda näha tegelikult.

Samal ajal joo sina oma sellerimahla ning saad selle abil minna terapeutilisel viisil sügavamate probleemide lahendamiseni. Joo ka raskmetallide detox smuutit ning saad samuti terapeutiliselt sügavamaid asju tervendada. Ka sidrunivesi on terapeutiline toonik. Ja see on alles *algus*, need on kõigest üks osa Meditsiinimeediumi tervendavatest abivahenditest, mida ma olen juba 35+ aastat inimestele tutvustanud.

Kui räägid ainult lümfisüsteemist, siis on tegelikult kogu asja sisu sinust mööda läinud – viirused, patogeenid, toksiinid keemiapilvedest mida me *iga päev* endale sisse hingame, mis lähevad hoiule meie maksa... Ja kõik need teised toksiinid. Need lähevad maksa ning muudavad selle haigeks ja stagneerunuks. Maks muutub esimesena haigeks ja stagneerunuks, alles seejärel võivad lümfisüsteemis probleemid tekkida. Ennemalt peab olema tegu mingi sügavama probleemiga.

Ma räägin lümfisüsteemist tulevikus veel. Me teeme terve ühe saate selle kohta, mis toimub lümfisüsteemi sees ja sellest väljas. Aga miks ma tahan, et sa hommikuti sidrunivett jooksid rohkem kui ühe klaasitäie? Miks ma tahan, et sa jooksid hommikuti 0,5 kuni 1 liitrit sidrunivett? Sest see puhastab rohkemat kui lihtsalt sinu lümfisüsteemi. Ma proovin minna sügavamate asjadeni, mitte tegeleda pealiskaudsete asjadega.

Lümfisüsteem ei ole põhjus, miks keegi on voodihaige, kannatades kõige hullemat sorti nõgestõve või luupuse käes, migreenide, kolmiknärv neuralgia käes, kohutava seljavalu käes, mis võtab eluisu ära... Ja nad saavad vaevu kõndida... See ei ole lümfisüsteem, mis seda põhjustab. See on nii piinlik, kui ma sellele mõtlen. See on lihtsalt nii kohutav algaja lollus. Ma väga vabandan. (naerab)

Ühesõnaga. Sidrunivesi on kriitiliselt oluline, et välja uhuda sügaval pesitsevad asjad. Sellerimahla terapeutiline kasutamine on kriitiliselt oluline, et hävitada patogeene, mis asuvad sügaval maksas, aga ka sügaval teistes organites ja vereringes. Sellerimahla muudab relvituks (*disarm*) need toksiinid, mis taevast langevad. **Kõik vahendid on olemas.** Soovitusi jagades olen alati pidanud seda meeles,

millega sa kokku puutud, ilma et sa isegi teaks, et sellega kokku puutud.

ELAVAD SÕNAD KAASTUNDE VAIMULT:

KEEMIAPILVED on osa spirituaalsest sõjast, mis käib meie ümber ja meie kohal. Elavhõbe on osa sellest spirituaalsest sõjast, mis käib meie ümber. Kofeiinitööstus on osa sellest spirituaalsest sõjast, mis käib meie ümber. Nii palju pusletükke, mis näitavad meile: ON HEADUS VS. KURJUS, ning kurjus otsib vahendeid, kuidas inimesi KONTROLLIDA, kuidas neid järjepideva kontrolli all hoida, ning siis sundida neid HAIGESTUMA. Kurjusel on janu hoida inimesed igavesti haigena, kui võimalik, ning muuta nad sõltuvaks kõigest, mida nad TEGELIKULT EI VAJA. Pimedus ei taha mitte kunagi, et me avaksime oma silmad ja näeksime, mis on ülal taevas ja puude kohal. Pigem soovib ta hoida meid teadmatuses, ja siis suruda meid PÕLVILI. Nad hoiavad meid siin all vägagi hõivatuna, hajutades meie tähelepanu; nad tahavad, et me kaotaksime end oma mõtetesse, sel ajal kui kogu kurjus me ümber jääb tähelepanuta.

ON LOOTUST. Kui sa oled oma väe tagasi saanud ja sinu poolel on TÕDE ja TEADMISED ning sa toetad oma keha sellega, mida TA VAJAB, ja sa mõistad oma keha, kes anub abi järele ja ütleb sulle: „Palun...!“; kui sa oled oma kehaga samal leheküljel, siis sa oled MÄNGUS SEES. See on oluline, et head asjad elus saaksid SÄILIDA. Kui sul on VAHENDID ja sa kasutad neid ÕIGESTI, siis sa oled kurjuse vastu PEATAMATU ja sinuni jõuab sügav arusaam asjade olemusest. Ajal, mil nad pritsivad meile kõike seda kaela, saad Sina selle üle naerda, vaadates seda alla langemas; see ei ole enam kunagi sinu jaoks takistuseks, sest nüüdsest peale hoolitsed sa enda eest ning saad öelda: „MUL ON OMA ELU ÜLE KONTROLL. Minule kuuluvad tarkused ja sügavad sisemised äratundmised. Mul on oma heaolu üle kontroll. TEIE EI SAA MINU ÜLE KONTROLLI. Näete, ma saan elada oma elu nii, nagu MINA tahan seda elada, ja hoiduda haigeks jäämisest, ning ennast tervendada, kui selleks on vajadus. Ma EI OLE PIME, kui ma vaatan üles taevasse. Minu silmi ei kata enam villariie. Ma suudan NÄHA horisondi taha, ma suudan NÄHA hullumeelsusest läbi, ma suudan NÄHA läbi suitsu ja NÄHA läbi udu. Ma suudan kasutada OMA ENDA VABA TAHET, et otsustada, milline MINU ELU saab olema. Ma saan VÕIDELDA vabaduse eest ja TERVENDADA oma keha. Ja näha rada, mis on minu ees.“

Pea meeles: SU KEHAL ON VÕIME TERVENEDA, SU KEHA ON VÕIMELINE TULEMA LÄBI TULEST JA JÄÄST. Meie kehad võitlevad meie eest, kui me teadvustame ja austame oma kehade võitlust sel teekonnal. Ja mitte miski ei saa seda takistada.

Näed? Mina usun Sinusse. Ja ma tean, et Sa saad terveneda.

*

Kui leidsid siit midagi kasulikku, siis palun jaga seda informatsiooni ka teistega.
Ole hoitud! ❤️

! Selles grupis esitatud ja sellelt grupilt saadud teave on ainult informatiivsel eesmärgil ja seda ei tohiks pidada tervishoiuteenusteks ega meditsiiniliseks diagnoosiks ega raviks. Seda teavet ei tohiks lugeda kui garantiid või saavutatavate tulemuste tagamist. See teave ei ole mõeldud teie arsti või teiste tervishoiutöötajate nõuannete asendamiseks. Te ei tohiks seda teavet kasutada terviseprobleemi diagnoosimiseks või raviks. Enne olemasolevate ravimite, ravi või hoolduse muutmist või katkestamist pidage nõu tervishoiutöötajaga.